

ban Ordning, som Commissionen havde foreslaaet, og hvorpaa den, kan jeg tilføie, havde laagt den allerførste Vægt. Man har fundet sig beroliget ved den Ordning af Brandvæsenet, der nu finder Sted her i Byen med de nu tilstedeværende 8 Brandvagter med Stationsprøiter og Vagtmandstab, men dog under den Forudsætning, at man i extraordinaire Tilfælde, hvor Ilden greb stærkt om sig, maatte kunne gjøre Regning paa Assistance, der hurtigt kunde komme tilstede. Tidligere havde man Vagtsprøiterne at the til, og jeg kan sige, at de forsaavidt vare de bedste af Sprøiterne, som de overordentlig hurtigt kom tilstede; disse ere nu for største Delen henlagte til Casernerne. Jeg troer, at det ogsaa under den nu paatænkte Ordning af Brandvæsenet vilde være af stor Vigtighed, om de tilstedeværende 8 Stationsprøiter paa den Høiocommanderendes Forlangende kunde blive forøgede med de 6 til 7 Casernesprøiter, hvilke, da Casernerne staae i Telegraphforbindelse med Stationerne, særdeles hurtigt kunde give Møde. En saa bestemt Ordning som den, der tidligere har fundet Sted, har det ikke været Commissionens Mening at ville forlange, idet det jo ikke vilde stemme med hele det paatænkte fremtidige Forhold; men man kunde tænke sig, at der blev truffet en bestemt Aftale imellem Magistraten og vedkommende Ministerium, saaledes at man i ethvert givet Tilfælde under en paatrængende Fare vidste, at man kunde stole paa Assistance fra Militairtaten. Saaledes som det imidlertid nu staaer i Paragraphen, seer det næsten ud, som om det kun skal være ifølge en under selve Catastrophen truffen Aftale, at Assistanzen skal hdes. Jeg troer ikke, at dette har været Regjeringens Mening, men for at der ikke skal være nogen Tvivl i saa Henseende, troer jeg, at det vilde være rigtigst at udtrykke det paa den Maade, at det skulde være ifølge en iforveien imellem Brandvæsenets Bestyrelse, altsaa Magistraten, og vedkommende militaire Autoritet vedtagen Plan, at Assistanzen skulde hdes i saadanne Ulykkestilfælde. — I § 42 hedder det, at „Justitsministeriet bemyndiges til efter Forhandling med de militaire Ministerier at tilstede de for militaire Formaal fornødne Modificationer i Lovens Bestemmelser, saavelsom

til at udvide de om Dplag af brændbare og brandfarlige Stoffer i §§ 17—19, 21, samt de om brandfarlige Næringsbrug og Fabriker i §§ 22—26 givne Forfrister til andre end de der nævnte Stoffer og Næringsbrug“, samt endelig, at „Justitsministeren ligeledes skal være berettiget til at foreskrive de Forandringer i og Tillæg til de Brandpolitiet vedrørende Forfrister, hvortil Erfaringen maatte vise Trang“. Dette er ganske i Overensstemmelse med, hvad Commissionen har anthydet i sin Betænkning; men der staaer Intet om, at det skal stee efter forudgaaet Forhandling med Communalbestyrelsen, i alt Fald Magistraten. Dette antager jeg imidlertid at være en Selvsølge, og det forekommer mig derfor, at det udtrykkelig burde ansøres i Loven. — Til disse Bemærkninger skal jeg for Dieblirket indskrænke mig, idet jeg forøvrigt anbefaler Loven til Vedtagelse.

W. Petersen: Det foreliggende Lovudkast omhandler jo tre Hovedpunkter. Det første af disse angaaer Spørgsmaalet om, til hvem Brandvæsenet i Kjøbenhavn i Fremtiden skal gaae over, og i Forbindelse dermed er saa tillige givet Forfrister om Ordningen i det Hele, om Slutningsredskabers Anskaffelse og om, hvem der skal afholde de med Brandvæsenet forbundne Omkostninger. Det andet Hovedpunkt er Spørgsmaalet om, hvorledes Kjøbenhavns Indvaanere have at forholde sig overfor Udebrand i Almindelighed, og de Politiforfrister, som i saa Henseende skulle iagttages. Det tredje Hovedpunkt angaaer endeligt Forstædernes Tilslutning til eet Branddistrict sammen med Kjøbenhavn. Hvad det sidste Punkt — Forstædernes Sammenslutning med Kjøbenhavn — angaaer, da er denne Foranstaltning jo saa naturlig, at man kun kan undre sig over, at den ikke er truffen for lang Tid siden. Den Maade, hvorpaa dette Forhold er ordnet, er derhos saa simpel og saa naturlig, at jeg i Henseende dertil aldeles ingen Bemærkninger har at gjøre. Derimod skal jeg tillade mig enkelte Bemærkninger i Henseende til de to andre Hovedpunkter. Jeg kan da for det Første med Hensyn til den Bestemmelse i Lovudkastet, at Brandvæsenet i det Hele og